

اثرات محافظ عصبی *monnieri bacopa* در مدل برون تنی آسیب اکسیداتیو اولیگودندروسیت ها

مینا حسینی^{۱*}، امیر افخمی گلی^۲

۱. دامپزشک عمومی.

۲. استادیار دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد.

Mina.hosseini90@gmail.com

مقدمه: در این مطالعه سلولهای اولیگودندروسیت بعنوان سلولهای اصلی هدف در بیماری مالتیپل اسکلروزیس کشت داده شدند و سپس اثر اکسیداتیو گلوتامیک اسید و اثر آنتی اکسیداتیو عصاره گیاه *monnieri bacopa* بر روی آنها آزمایش شد. روش کار: سلولهای OLN93 در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد و رطوبت ۹۰٪ و کربن دی اکسید ۵٪/۰٫۰۵ نگهداری شده و سپس در محیط DMEM حاوی ۱۰٪ سرم جنین گاوی و آنتی بیوتیک های پنی سیلین و استرپتومایسین ۱۰۰/ml به تعداد ۲۰۰۰۰ سلول در هر خانه از پلیت ۹۶ تایی کشت شدند. بعد از گذشت ۲۴ ساعت و رشد سلولها اسید گلوتامیک با غلظت ۱۰ mM و عصاره *monnieri bacopa* با غلظت های (۱۰۰ μg/ml، ۵۰، ۲۵، ۱۲/۵، ۶/۲۵) به سلولها اضافه شدند. پلیت ول ها به مدت ۲۴ ساعت در انکوباتور قرار گرفتند و پس از آن میزان زنده مانده سلولها به وسیله تست MTT مورد ارزیابی قرار گرفت. بحث و نتیجه گیری: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که در گروهی از سلولها که در معرض گلوتامات بودند میزان مرگ و میر سلولی به شکل معناداری در مقایسه با گروه کنترل افزایش پیدا کرد. مشاهده شد که عصاره *monnieri bacopa* در غیاب اسید گلوتامیک دارای سمیت سلولی نیست. اما این عصاره بخاطر دارا بودن مقادیر بالایی از ساپونین ها و ترکیبات فنولی که دارای خاصیت جاروب کردن رادیکالهای آزاد هستند قادر بود از سلولهای اولیگودندروسیت در برابر سمیت تحریکی ناشی از گلوتامات در روندی وابسته به دوز محافظت نماید. بطوری که در غلظت ۱۰۰ μg/ml بیشترین توان محافظتی را از خود نشان داد. این مطالعه راه را برای تحقیقات بیشتر در زمینه استفاده از این گیاه دارویی در زمینه بیماریهای مرتبط با سلولهای اولیگودندروسیتی و خصوصا بیماری مالتیپل اسکلروزیس باز میکند. کلمات کلیدی: عصاره *monnieri bacopa*، بیماری مالتیپل اسکلروزیس، استرس اکسیداتیو، سلولهای اولیگودندروسیت

بررسی اثر داروی ترانکرون در تسریع پروسه بهبود زخم و کاهش التهاب آن پس از جراحی

داود دلاوری^۱، مینا حسینی^{۱*}، انسیه سجادیان^۱

۱. دامپزشک عمومی.

۲. دامپزشک عمومی.

۳. دامپزشک عمومی.

mina.hosseini90@gmail.com

مقدمه: ترانکرون از دسته داروهای آنتی فلوزستیک می باشد. هر میلی لیتر از این دارو حاوی یک میلی گرم عصاره الکلی رتیل تاراتولاکوبنزیز است. هدف از این مطالعه بررسی اثرات ضد التهابی و تسریع پروسه بهبود زخم های ناشی از جراحی با استفاده از ترانکرون می باشد. روش کار: در این مطالعه تعداد ۲۰ قلابه سگ ماده نژاد میکس تریر با وزن بین ۱۰-۱۲ کیلوگرم و سن ۱-۲ سال انتخاب شدند. به صورت تصادفی ۱۰ قلابه سگ در گروه شاهد و ۱۰ قلابه در گروه تیمار قرار گرفتند. پس از پایان جراحی اواریو هیسترکتومی در هر قلابه، در گروه تیمار ۲ سی سی ترانکرون به صورت زیر جلدی تزریق گردید. (دوز دارو در سگ ۰/۵-۳ سی سی به ازای هر قلابه از ویال ۵۰ سی سی دارو می باشد) در گروه شاهد نیز با حجم و روش مشابه ۲ سی سی آب مقطر استریل تزریق شد. پنج روز بعد تزریق ها تکرار شدند. ده روز بعد از جراحی از محل زخم ناشی از عمل نمونه بافتی تهیه گردید، هم چنین جهت بررسی تغییرات تابلوی خونی، از هر قلابه ۳ سی سی خون گرفته شد. بحث و نتیجه گیری: در بررسی میکروسکوپی لام های بافتی، تفاوت قابل توجهی در پروسه تشکیل بافت پوششی و گرانوله و بازسازی سلول های روپوست در گروه تیمار نسبت به گروه شاهد مشاهده شد. هم چنین با توجه به تابلوی خونی، افزایش در تعداد گلبول های سفید، درصد لنفوسیت ها، مونوسیت ها و سلول های باند در گروه شاهد نسبت به تیمار دیده شد. اگرچه این تفاوت در تعداد گلبول های قرمز، PCV، پلاکت ها، هموگلوبین و شاخص های گلبول های قرمز (MCH، MCV، MCHC) در بین دو گروه معنی دار نبود. مطالعه فوق نشان می دهد ترانکرون می تواند اثر بسیار خوبی در تسریع پروسه بهبود زخم و کاهش التهاب آن داشته باشد.

کلمات کلیدی: ترانکرون، جراحی، زخم، سگ